

Hoe presenteert je als melkveehouder je bedrijf en je sector aan de burger? In deze editie: **weblog over boerderij en platteland**

Naam:	Bea van der Kuip
Woonplaats:	Dalerveen
Leeftijd:	54
Aantal koeien:	70
Presentatie:	weblog

Bea van der Kuip: 'Burgers laten weten wat er achter staldeuren gebeurt'

Bloggende boerin

tekst Florus Pellikaan

'Boerin zijn vind ik zo inspirerend, daar wil ik gewoon graag over vertellen. Ik ben niet opgegroeid in de agrarische sector en daardoor weet en merk ik dat de samenleving vervreemdt van de landbouw. Ik wil buitenstaanders graag laten weten wat er allemaal achter de staldeuren gebeurt.'

Aan het woord is boerin Bea van der Kuip uit Dalerveen. Sinds anderhalf jaar houdt ze onder het pseudoniem Hendrika de weblog 'Over koetjes en kalfjes' op www.boerin.web-log.nl bij. Ze informeert lezers over wat zich op de boerderij en het platteland afspeelt. Samen met haar partner Gerrit Hofmeijer runt Van der Kuip, die wel agrarisch is opgeleid, een melkveebedrijf met zeventig melkkoeien en werkt ze een middag per week als bibliothecaresse. 'Ik vind het belangrijk om mensen te infor-

meren. Mondeling ben ik niet zo sterk, maar mezelf uitdrukken in geschreven taal vind ik fantastisch. Het is voor mij dé manier om de sector positief onder de aandacht te brengen.'

Op een pakkende manier beschrijft, fotografeert en filmt Van der Kuip de verschillende aspecten op het melkveebedrijf. 'Ik heb oog voor detail in en tijdens het werk op de boerderij. Ideeën zijn daardoor snel geboren en geholpen. Door een mooie foto valt het verhaal automatisch op zijn plaats.' Van der Kuip schuwt daarbij geen onderwerp; ze schrijft positief over de sector, maar romantiseert niets. Onderwerpen die ze recent beschreef: is het rechtzetten van gekruiste spenen om robotmelken mogelijk te maken verantwoord en hoe bijzonder is een tweekleurige twee-eiige tweeling? Maar ze post ook meer luchtige blogs over een dampend pasgeboren kalf of grazende schapen in een dik pak sneeuw.

Wat maakt bloggen zo leuk? 'Het is een soort dagboek, gevoed door de innerlijke

drang je verhaal kwijt te kunnen. Het is echt iets van mezelf, waarin ik al mijn creativiteit kwijt kan, maar waarbij ik toch de vrijheid heb om te schrijven wanneer, wat en waarover ik wil.'

Gemiddeld schrijft Van der Kuip twee tot drie berichten per week. 'Een bericht kost me één tot twee uur. De meeste tijd kost het inkorten; mijn blog moet je binnen een minuut kunnen lezen. Mensen zitten niet op hele verhalen te wachten.' Dagelijks krijgt ze ongeveer 150 bezoekers op haar weblog: een deel vaste bezoekers en een deel toevallige passanten, die al googelend op haar weblog terechtkomen. Op vrijwel alle berichten wordt gereageerd, veelal door andere bloggers, onder wie enkele boerinnen.

Een uitdaging voor Van der Kuip is nu om nog meer lezers te trekken. Gebrek aan onderwerpen heeft ze nog lang niet. 'Als ik een paar stappen buiten de deur zet, herken ik van alles wat buitenstaanders niet weten en waar ik met heel veel plezier hen graag over wil informeren.'